

СЬОГОДНІ

Орган ректорату Дніпропетровського національного університету залізничного транспорту

Шановні колеги!

**Щиро вітаємо Вас та Ваші родини
з Новим 2010 роком та Різдом Христовим!**

**Бажаємо Вам особистого щастя,
родинного добробуту, здійснення всіх добрих задумів
і надій на краще майбутнє у новому році!
Хай радість і щастя завжди будуть з Вами!
Хай Ваше здоров'я міцніє з роками!**

**Ректорат
Профком**

Доленосний форум залізничників

У грудні в Києві пройшов Всеукраїнський форум залізничників та виїзне засідання уряду. На них розглядалися стратегічно важливі питання галузі. Було прийнято доленосне рішення – схвалено постанову «Про затвердження Державної цільової програми реформування залізничного транспорту на 2010-2015 роки». Під час обговорення проекту Прем'єр-міністр України Юлія Тимошенко зауважила, що підтримує думку професіоналів, згідно з якою Укрзалізниця муть залишатися потужним державним підприємством: «Моя позиція абсолютно чітка: категорично ніякої приватизації – Державний концерн «Укрзалізниця», який дасть можливість розвинути найпотужнішу державну корпорацію!»

Також прийнято 15 нормативно-правових документів щодо вирішення основних питань розвитку залізничного транспорту. Зокрема, для посилення соціального захисту залізничників затверджено програму забезпечення житлом працівників залізничного транспорту та внесено зміни до переліку категорій працівників, яким може бути надано службове житло. Генеральний директор Укрзалізниці Михайло Костюк підкреслив, що перспектива отримання житла істотно впливає на привабливість професії залізничника, особливо серед молоді. На квартирному обліку залізниць та підприємств залізничного транспорту зараз перебуває 18 621 працівник галузі. Зробити житло доступним для залізничників, за словами Михайла Костюка, зможе так звана корпоративна іпотека.

На форумі виступив і ректор Дніпропетровського Національного університету залізничного транспорту імені академіка В. Лазаряна професор Олександр Пшінько. Зокрема, він зауважив, що саме залізничники задають темп розвитку економіки як в Україні, так і в інших країнах. Звичайно, це здійснюється за активної допомоги з боку Уряду нашої держави.

Всеукраїнський форум залізничників та виїзне засідання уряду, м. Київ, грудень 2009 р.

«Приємно, що залізнична галузь є новатором у багатьох напрямках: від економічних до іміджових, що позитивно впливають на роль України у світовому суспільстві, – сказав Олександр Пшінько. – І зараз теж залізничний транспорт знаходиться на старті значних перетворень та реформування з метою удосконалення структури управління і підвищення ефективності роботи. Яскраве свідчення цього є Стратегія розвитку залізничного транспорту до 2020 року, яка розроблена галуззю за активної участі науковців.

Завжди освітня і науковці галузі сприяли вирішенню проблем і завдань, які стоять перед залізницями України. На прикладі нашого національного університету можна зазначити, що навчальний процес організований згідно із сучасними державними вимогами, нормативними документами МОН України з урахуванням вимог Болонського процесу. При цьому характерним є концептуальний підхід до основної діяльності, що забезпечує високу якість підготовки фахівців, яка лежить в основі представленої сьогодні стратегії реформи. Створена в університеті автоматизована система управління навчаль-

ним процесом за своїми можливостями не має аналогів в Україні і Європі.

Вищі навчальні заклади галузі постійно розширюють міжнародні зв'язки. Наш університет за останні роки провів значну роботу з розширення співпраці з європейськими університетами, університетами країн СНД, Китаю, Сполучених Штатів та відомими фірмами у галузі транспорту. Нашими партнерами є понад 50 університетів та організацій з 30 країн світу.

У 2009 році університет було прийнято повноправним членом Євразійської асоціації університетів та членом Мережі університетів Чорноморського регіону. А в минулому році ДІП вперше в Україні разом з Укрзалізницею та університетами і державними залізницями Франції, Польщі, Латвії, Казахстану та Киргизстану отримали від Європейської комісії грант на реалізацію Спільного європейського проекту «Магістр: «Інтероперабельність / Безпека і Сертифікація» в галузі міжнародного залізничного транспорту в Україні та Центральній Азії» (MISTIF) по програмі TEMPUS.

Залізничні вищі навчальні заклади надають допомогу нашим залізницям не тільки у вирішенні наукових та прикладних проблем. Співпраця із залізницями – це ще й полігон для виробничої практики майбутніх фахівців.

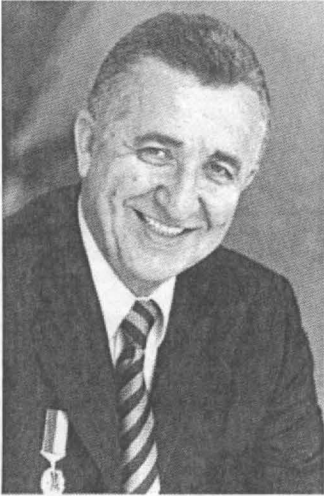
Майже третина науково-дослідних робіт, що виконуються нашим університетом на замовлення підприємств, – це закордонні контракти. Крім Укрзалізниці, вітчизняних залізниць та підприємств, замовниками наукових розробок є залізниці та установи з 16 країн світу.

Вважаємо, що для підсилення наукової складової в такому відповідальному процесі, як реформування галузі, повинен бути університет зі статусом дослідницького, і Дніпропетровський національний університет залізничного транспорту готовий взяти на себе це відповідальне завдання».

Лариса Марценюк

Видатні залізничники України

Згадуючи Георгія Кірпу

Георгій Миколайович Кірпа розпочав свою трудову діяльність електрослюсарем на заводі. Із цього робочого хлопця виріс великий господарник державного рівня. Із 1985 до 2000 роки він очолював Львівську залізницю. Спочатку був заступником, а з 1993 року начальником залізниці. У квітні 2000 року його призначають заступником міністра транспорту України, потім він став генеральним директором Держадміністрації залізничного транспорту, а із 2002 року зайняв посаду міністра транспорту України.

У 2004 році Г. М. Кірпа пішов із життя. У пам'яті всіх тих, хто мав справу із Георгієм Миколайовичем, він залишився як людина, закохана в залізничну справу. Він своїм масштабним мисленням залучав до своєї команди талановитих керівників, організаторів, інженерів, проєктантів, вчених.

Своїми спогадами про Г. М. Кірпу з нами поділився професор нашого університету Микола Борисович Курган.

Надаємо йому слово:
— Познайомився я з Георгієм Миколайовичем у 1998 році у Львівському палаці залізничників перед початком конференції, яку проводив Західний науковий центр. У ході розмови я сказав, що добре обізнаний із досягненнями та розвитком Львівської залізниці, а от з начальником залізниці не знайо-

мий. «А ще не вечір», — відповів на це Георгій Миколайович. Після конференції була неофіційна зустріч. Георгій Миколайович на правах гостинного господаря взяв слово, привітав науковців, виробничників, а потім попросив дозволу закінчити привітання пісню. І залунало «Дивлюсь я на небо та й думку гадаю...». Він зачарував своїм голосом, його любов до пісні передавалась і нам. То був незабутній вечір.

Потім були інші зустрічі, і кожного разу я відкривав для себе щось нове. Георгій Миколайович — генератор ідей. Наприклад, йому належить ініціатива впровадження контролерських перевезень. Вирішивши це завдання як теоретично, так і практично, він успішно захистив кандидатську дисертацію.

З 2000 року Георгій Миколайович — генеральний директор Укрзалізниці. За його ініціативи було розгорнуто реалізацію перспективних програм, серед яких модернізація міжнародних транспортних коридорів, оновлення рухомого складу, електрифікація залізниць, створення вітчизняної колійної техніки.

Пам'ятаю один випадок. Тоді в кабінеті Генерального були присутні ректор нашого університету Олександр Миколайович Пшінко і завідувач кафедри Іван Петрович Корженевич. «Чи є у вас запитання?» — запитав Генеральний. Я відповів, що є. І тоді Георгій Миколайович, відповідаючи на моє запитання, підійшов до карти і виклав свою стратегію розвитку транспортних коридорів, впровадження швидкісного руху в Україні і багато такого, чого нам так не вистачало для проведення перспективних, цілеспрямованих наукових досліджень на декілька років.

За пропозицією Георгія Миколайовича регулярно проводилися науково-технічні виставки, на яких кожна залізниця демонструвала свої досягнення, сучасні технології, нові зразки рухомого складу тощо. Пам'ятаю, на ст. Київ-Московський були представлені вагони й локомотиви після капітально-відбудовчого ремонту. Біля кожного вагона стояли провідники в новенькій формі, яка відрізняла одну залізницю від іншої. Георгій Миколайович з усіма вітався, пере-

ходив від одного вагона до іншого в супроводі начальників главків та інших фахівців залізничного транспорту. Питання й відповіді. Генерал і два полковники із залізничної військової бригади показали, як за допомогою їхнього пристрою можна створити напруження в рейках (що важливо при закріпленні рейкових плітей безстікової колії). Начальник колійного господарства і монтери колії демонстрували термітне зварювання — 15 хв і готовий стик! Такою цікавою була ця школа передового досвіду.

Серед різних пропозицій, які обговорювалися з Георгієм Миколайовичем, особливої уваги заслуговує програма організації в Україні швидкісного руху поїздів. Ми, вчені, наочно бачили, які позитивні зміни відбуваються на залізницях України: у 2002 році було відкрито рух денних експресів на напрямку Київ—Харків, у 2003 — на ділянці Київ—Дніпропетровськ.

У червні 2003 року на станції Мостиська-II почала діяти колієперевідна система SUDW-2000, яка забезпечувала автоматизований перехід рухомого складу з колії 1520 мм на 1435 мм і навпаки. А з грудня 2003 р. відкрилося регулярне пасажирське сполучення Київ—Вроцлав—Відень із застосуванням поїзда з розсувними колісними парами.

Георгій Миколайович Кірпа — великий стратег. Він вважав, що необхідна програма розвитку єдиної інтегрованої транспортної системи на євразійському континенті. А для початку вирішив теоретично осмислити і написати наукову працю «Інтеграція залізничного транспорту України у європейську транспортну систему». Ця книга — це результат серйозних наробіток, які мають практичну спрямованість, і будуть корисними не тільки українським, але й російським спеціалістам і дослідникам.

Від керівництва галузю Георгій Миколайович перейшов на керівництво Міністерством транспорту та зв'язку. За пропозицією міністра від 13 квітня 2004 року нашому університету була доручена розробка «Концепції впровадження швидкісного руху пасажирських поїздів на залізницях України в 2005-2015

роках» за участю фахівців Укрзалізниці. Поставлене Георгієм Миколайовичем завдання було виконано, і Концепція Державної цільової програми була схвалена Кабінетом Міністрів України (№ 979-р від 31 грудня 2004 р.).

Переді мною лежить ще один документ, у якому говориться, що Міністерство транспорту та зв'язку України і Міністерство транспорту Російської Федерації затвердили Концепцію інтеграції транспортних систем Російської Федерації та України. Наказом 199-Ц від 10.09 2004 р. був затверджений план заходів із впровадження швидкісного руху пасажирських поїздів на напрямку Київ—Зернове—Москва. І цей план здійснено, але вже після смерті Г. М. Кірпи. З 1-го серпня 2005 року між Києвом і Москвою курсує «Столичний експрес».

Розповідь про нашу останню зустріч. Це було в жовтні 2004 року в Укрзалізницю. Проговорили з міністром більше 2-х годин. При його зайнятості — це було надто. За цей час розглянули багато різних питань, що стосувалися перспективи розвитку залізничного транспорту: і про швидкісний (160-200 км/год), і високошвидкісний (більше 200 км/год), і якою буде ширина колії (наш стандарт чи європейський), де буде виготовлятися рухомий склад і колійна техніка і багато іншого. На завершення обговорення я сказав, що попередні наші пропозиції зі створення високошвидкісної мережі стосувалися напрямку Київ—Шепетівка—Львів з виходом у Польщу. А пропозиція Георгія Миколайовича була іншою: з'єднати Київ і Харків новою трасою і відкрити рух поїздів зі швидкістю 300 км/год. Чому так? На це Георгій Миколайович відповів: «Ми через два-три роки побудуємо високошвидкісну магістраль за напрямком Київ—Харків і нехай побачить вся Європа, що ми можемо і чого ми коштуємо. Отоді вони запропонують свої інвестиції, і ми з'єднаємо Київ із Західним кордоном».

Ось таким був Георгій Миколайович Кірпа — заслужений працівник транспорту України, дійсний член Транспортної академії, Герой України.

Артем Куліш

Вибір року — 2009

Уже традиційним стало в нашому університеті наприкінці року підбивати підсумки змагань між колективами факультетів, кафедр, груп, гуртожитків, творчих об'єднань. На цей раз церемонія нагородження переможців відбулася 8 грудня.

Переможцями огляду-конкурсу «Вибір року—2009» визначені:

— у номінації «Кращий факультет» — ф-т «Механічний» (декан М. П. Довбня);

— у номінації «Краща кафедра»: у підномінації «Випускачою кафедра» — кафедра «Локомотиви» (зав. кафедри професор Б. Є. Боднар); у підномінації «Загальноосвітня кафедра» — кафедра «Будівельна механіка» (зав. кафедри професор Є. П. Блохін); у підномінації «Гуманітарна кафедра» — кафедра «Філологія та переклад» (зав. кафедри доц. Т. І. Власова);

— у номінації «Кращий куратор» — куратор 446 гр., старший викладач В. П. Бойко;

— у номінації «Кращий новаторський колектив» — колектив науково-дослідної лабораторії інформаційних технологій (керівник доц. А. А. Косолапов);

— у номінації «Кращий проєкт громадського життя» — проєкт «Інавгурація студентів-першокурсників» (керівник проєкту зав. кафедри, доц. Т. І. Власова).

Переможці нагороджені дипломами та цінними подарунками.

Почесними грамотами нагороджені:

— у номінації «Кращий куратор» за друге місце ст. викладач О. П. Посмітюха (347 гр.), за третє місце ст. викладач З. Ф. Козар (734 гр.);

— куратори, визнані кращими на факультетах: доц. В. М. Косяк

(131 гр.), доц. О. І. Гілевич (254 гр.), асис. В. В. Дудкіна (521 гр.), доц. В. М. Багрий (634 гр.), асис. В. С. Бондарева (933 гр.), доц. М. Д. Грилицький (834 гр.);

— у номінації «Кращий факультет» за друге місце ф-т «Е» (декан А. І. Кійко); за третє місце факультету ф-т «УПП» (декан Г. І. Музикіна);

— у номінації «Кращий новаторський колектив» за друге місце науково-технічна бібліотека (директор Т. О. Колесникова), за третє місце Комітет у справах сім'ї та молоді (голова КССМ ун-ту Н. В. Науменко);

— за друге місце в номінації «Кращий проєкт громадського життя» керівник проєкту «Родина» сподожання на Маттерхорн» доцент А. О. Бринза.

Переможцями огляду-конкурсу «Вибір року—2009» в студентських номінаціях стали:

— у номінації «Краща група» курсу — групи: 421 (куратор І. Л. Журавель, староста Оксана Приступа, профорг Михайло Музикіні), 530 (куратор Р. П. Ганич, староста Сергій Токарев, профорг Артем Фартушний), 643 (куратор О. В. Леоненко, староста Ігор Єфименко, профорг Юлія Тоцевікова), 253 (куратор Р. М. Демчук, староста Олександр Забашта);

— у номінації «Кращий гуртожиток» — гурт-к №3 факультетів «ТК» та «ЕМТ» (комендант Т. С. Рязанцева, голова студради: ф-т «ТК» — Дмитро Ляхов, 943 гр.; ф-т «ЕМТ» — Ольга Горелік, 743 гр.);

— у підномінації «Кращий блок» — блок №14 гуртожитку №5 ф-ту «МТ» (староста Тетяна Степанова, 149 гр.);

Програма «КУРСОР», или новый «ДЕКАН» (в помощь пользователю системы АСУ ДИИТ)

Вот уже десять лет программа «ДЕКАН» помогает ректорату, деканам, заведующим кафедрами, преподавателям оперативно анализировать и контролировать выполнение графика учебного процесса студентами. Ежедневная обработка потока информации, которая проводится отделом АСУ вычислительного центра, позволяет оперировать самыми свежими данными о текущей успеваемости каждого студента, о положении дел в группе, на факультете, кафедре.

В сентябре 2007 года сотрудниками ВЦ введена в эксплуатацию программа BDU – «База данных университета», которая размещена на сервере ДИИТа. Эта программа отличается от созданной ранее программы «ДЕКАН» в первую очередь своей информативностью и удобством пользования. Так, программа BDU предоставляет полную информацию о студенте, об анкетных данных, фотографии, успеваемости за весь период обучения в вузе до расписания занятий. Представлена информация о преподавателях и сотрудниках университета (штатный формуляр, телефонный справочник). Обновление данных на сервере осуществляется из подсистем АСУ ДИИТ «Абитуриент», «Студент», «Стипендия», «Учет кадров», «Общешитие», «Житло». Главное меню программы BDU показано на рисунке.

Графический интерфейс, расширенный поиск, обеспечивающий выбор данных по условиям пользователя, ежедневное обновление, сетевой доступ – все это нашло воплощение в программе BDU. За два года эксплуатации к системе подключено более 100 ПЭВМ, выполнено около 6 000 запусков программы.

Для работы с программой BDU на любом компьютере, подключенном к сети университета, нужно в поле «Адрес» диалогового окна программы «Проводник» ввести сетевой адрес исполняемого файла \\\srv\public\Lbdu.exe 1 (перед единицей – пробел) или создать ярлык на

«Рабочем столе» вашего компьютера. В графе «объект» ярлыка задать \\\srv\public\Lbdu.exe 1.

Если компьютер не подключен к сети или выключен сервер, выдается сообщение «Не удается найти файл \\\srv\public\Lbdu.exe».

Для решения этой проблемы разработана новая программа «КУРСОР», которая устанавливается на компьютере пользователя вместе с базой данных (немного усеченной). Обновление данных выполняется автоматически с университетского сервера, а при отсутствии сети – с запоминающего устройства флэш-памяти (флэшки). Данные на флэшку записываются на вычислительном центре или на любом компьютере, который имеет доступ к серверу.

При каждом запуске программы «КУРСОР» определяет дату и время последнего обновления данных на сервере или флэшке и автоматически обновляет данные на компьютере пользователя.

Установка программы «КУРСОР» выполняется из установочного файла SetKursor.exe, который находится на университетском сервере. Для запуска процесса установки надо в меню «Пуск» выбрать пункт «Выполнить» и в строке «Открыть» набрать \\\srv\public\setkursor.exe. Если нет доступа к серверу, файл SetKursor.exe можно записать на ВЦ или скопировать на флэшку с сервера на любом компьютере, подключенном к сети. Для установки требуется около 150 МБ дискового пространства. Для установки полной базы данных, включая фотографии студентов, требуется около 700 МБ.

После установки на «Рабочем столе» появляется ярлык для запуска программы «КУРСОР». Программа работает под Windows от 98 до Vista (в 7-м не тестировалась). Оперативной памяти должно быть не менее 255 МБ ОЗУ (при 128 МБ работает, но могут быть проблемы).

При первом запуске программа автоматически определяет

наличие связи компьютера пользователя и сервера университета. Если связь есть, то в следующих запусках будут попытки подключения к базе данных на сервере, т.е. программа будет автоматически настраиваться для работы в сети. Если при первом или последующих запусках сервер не найден, программа настраивается на автономный режим. Выбор сетевого или автономного режима также можно сделать в пункте «Додатки» главного меню программы.

Для уменьшения объема инсталляционного файла в него не включены фотографии студентов. При первом запуске программы предлагается скопировать этот файл на компьютер пользователя. При стабильной работе сети копирование можно не делать, фотографии будут автоматически считываться с сервера.

В сетевом режиме программа работает аналогично базовой версии, т.е. данные загружаются с сервера. Если данные на сервере были обновлены, программа предлагает сохранить их на Вашем компьютере. Рекомендуется всегда выполнять сохранение на случай отключения сервера или сети.

В автономном режиме программа при запуске ищет флэшку с данными, подключенную к компьютеру пользователя. Если находит и данные на флэшке более свежие, предлагается обновление. Записать свежие данные на флэшку можно либо на ВЦ (как это делали все пользователи программы «ДЕКАН»), либо на любом компьютере, подключенном к университетскому серверу. Для этого вставить флэшку на этот компьютер, в меню «Пуск» «Выполнить» набрать \\\srv\public\LBDU.exe KURSOR (между LBDU.exe и KURSOR пробел)

В заключение хочу сказать, что сотрудники вычислительного центра выполняют большую работу по оптимизации, совершенствованию и наполнению данными системы «База данных университета». Это дает возможность эффективно управ-

лять учебным процессом, правильно организовать работу преподавателей и студентов, способствует повышению качества обучения и укреплению учебной дисциплины. Однако активной поддержки со стороны пользователей системы мы не ощущаем. Практически нет предложений по совершенствованию работы системы, по формам представления информации и т.п. В пункте «Додатки» главного меню программы есть страница «Пожелания и замечания», где пользователи могут высказать свое мнение о системе, пожелания по ее усовершенствованию.

*Руководитель отдела АСУ,
ведущий специалист вычислительного центра
В. А. Гречин*

Вибір року – 2009

– у підномінації «Краща кімната чоловіків» – кімната № 477 гуртожитку № 4 факультету «Е» (Роман Мельник, 236 гр.);

– у підномінації «Краща кімната жінок» – кімната № 99 гуртожитку № 3 факультету «ТК» (Вікторія Вернер, 932А гр., Олена Мілка, 935 гр.);

– у номінації «Кращий спортсмен (команда)» – Владислав Кривоконов, ст.452 гр., чемпіон України, майстер спорту України з пауерліфтингу (силове трибосство).

Почесними грамотами нагородили учасників огляду-конкурсу «Вибір року», які отримали друге та третє місця в кожній номінації:

– номінація «Краща група»: 2 місце – 621 гр. (куратор А. А. Листопадський, староста Станіс – лав Малюков, профорг Єлизавета Солоніченко), 931 гр. (куратор Г. І. Покандюк, староста

Юлія Бобрик, профорг Яна Панченко), 742 гр. (куратор Г. С. П'ятигорець, староста Світлана Клеопа, профорг Катерина Рудь), 350ПТМ гр. (куратор О. П. Посмітніха, староста Дмитро Бабодій); 3 місце – 725В гр. (куратор Т. Ю. Миронова, староста Катерина Тумакова, профорг Олександр Олійников), 330Вгр. (куратор В. В. Мямлін, староста Ірина Заблоцька, профорг Сергій Суслов), 947 гр. куратор І. В. Кисельов, староста Руслан Литвин, профорг Ольга Грубова), 456К гр. (куратор Н. П. Копил, староста Олександр Гаврильченко, профорг Наталія Юрченко);

– номінація «Кращий гуртожиток»: 2 місце – гуртожиток № 6 факультету «УПП» (комендант Л. І. Шелкова, голова студради Ольга Ніколаєнко, 451М гр.); 3 місце – гуртожиток № 1 факуль-

тетів «ПЦБ», «ЕМТ», «ТК» (комендант Л. С. Мудрук, голова студради Олена Білич, 634 гр.);

– підномінація «Кращий блок (поверх)»: 2 місце – блок № 55 гуртожитку № 6 ф-ту «УПП» (староста блоку Яна Базаренко, 434 гр.); 3 місце – блок № 26 гуртожитку №5 факультету «ОБЗ» (староста блоку Вікторія Валькова, 534 гр.);

– підномінація «Краща кімната чоловіків»: 2 місце – кімната № 39 гуртожитку № 3 ф-ту «ТК» (Андрій Ляхов – 325 гр., Дмитро Ляхов – 943 гр., Євген Лебідь – 941 гр.); 3 місце – кімната № 155 гуртожитку № 5 ф-ту «МТ» (Денис Руденко – 142 гр., Олександр Надтока – 141 гр.);

– підномінація «Краща кімната жінок»: 2 місце – кімната № 55р гуртожитку № 6 ф-ту «УПП» (Ксенія Бойко – 430 гр., Оксана Пийвода – 430 гр.); 3 місце – кімната

№ 456 гуртожитку № 6 ф-ту «УПП» (Катерина Вознюк – 422 гр., Євгенія Кузьменко – 424 гр., Катерина Кучер – 422 гр.);

– номінація «Кращий проект громадського життя»: 3 місце – проект «КССМ – турист» (керівники Олена Мілка, ст. 935 гр. та Ольга Живица, ст.743 гр.);

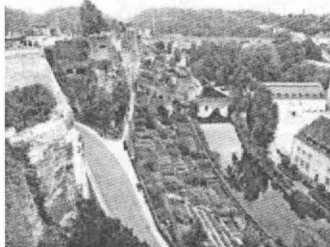
– номінація «Кращий спортсмен (команда)»: 2 місце – Євген Ющенко, 257 гр., кандидат в майстри спорту України з плавання, чемпіон універсиади області; 3 місце – Дмитро Мартинов, 232 гр., кандидат у майстри спорту України зі спортивного орієнтування, багаторазовий переможець і призер обласних змагань.

Вітасмо всіх призерів з перемогою!!!

*Оргкомітет огляду-конкурсу
«Вибір року»*

ПУТЕШЕСТВИЕ ПО ЕВРОПЕ: ЧЕРТОВ МОСТ. ВОСХОЖДЕНИЕ НА МАТТЕРХОРН

(Продолжение. Начало в номере 115)

Люксембург – красивый, аккуратный и оживленный город. Самые разнообразные по архитектуре мосты, коуцы и шпили дворцов и кирх, памятники, парки, здания разных времен и стилей образуют очень гармоничный ансамбль

выдающиеся творения рук человеческих, где каждый тридцатый житель миллионер. Швейцарцу подobaет понимать четыре языка – немецкий, французский, итальянский и ретороманский. Все они – государственные. Но никто их не насаждает и никто не вспоминает о перемещениях народов, поглощении одних другими, не считает себя завоеванным или завоевателем. Всем хватает гор, озер и жилья.

По дороге в Церматт мы заехали на Чертов мост – одну из главных достопримечательностей русских туристов в Швейцарии.

В 1799 году 69-летний фельдмаршал граф Александр Васильевич Суворов-Рымникский решением российского и австрийского императоров был назначен главнокомандующим объединенной армией союзников в Италии. Под его руководством там была проведена блестящая кампания, которая закончилась полным разгромом французских войск. Однако

главное испытание ждало русского полководца впереди. Его лебединой песней, «лучшим лавровым венком» явился Альпийский поход, в который он был направлен решением правителей коалиции против своей воли.

Труднейшей военной операцией во время швейцарской экспедиции стал переход русской армии через Чертов мост. В то время он был довольно узким, а за ним начинался тоннель. Прямая атака моста, который обороняли французы, была немислима, т.к. они поставили в тоннеле за мостом пушку и стреляли по наступающим прямой наводкой. Смелчаки, первыми бросившиеся вперед, были тотчас сражены пулями и картечью. Внезапно по ту сторону моста оказалась перешедшая вброд реку Рейс и поднышавшая по отвесным скалам группа пластунов. Среди французов воцарилось смятение – второпях они разрушили часть каменной кладки моста и начали отступать. Полуразрушенный мост по-прежнему оставался под обстрелом противника, но уже далеко не столь губительным, как прежде. Группа русских солдат, разобрав оказавшийся поблизости сарайчик, добралась ползком до разрушенных свай и, связав с помощью офицерских шарфов и поясов несколько бревен, перекинула их через провал. Десятки смелчаков, падая под огнем, перебирались на противоположный берег и тотчас бросались на французов. Чертов мост был форсирован.

(Продолжение в следующем номере)

Анатолий Брыза

НОВОГОДНИЕ ТРАДИЦИИ РАЗНЫХ СТРАН

Обычай приносить в дом и украшать елку родился в Германии в XVII веке. Ну а еще раньше обходились просто еловыми игрушками.

Новый год в Австралии начинается 1 января. Но как раз в это время там стоит такая жара, что Дед Мороз и Снегурочка разносят подарки в купальных костюмах!

В октябре Новый год приходит в Индонезию. Все люди принаряжаются и просят друг у друга прощения за неприятности, которые они причинили в прошедшем году.

Новый год в Бирме начинается с апреля, в самые знойные тамошние дни. И целую неделю люди поливают от души друг друга водой. Идет новогодний фестиваль воды – тинджан.

В Китае новогодняя церемония тоже не обходится без оглушительных взрывов хлопушек и ракет. В давние времена хлопушками служили стволы бамбука, который при горении лопаются с громким треском. Был в Китае еще один замечательный обычай – в первые новогодние дни строго настрого запрещалось браниться и ругаться.

Если вы под Новый год окажетесь в Италии, не подходите близко к стенам домов. Так уж повелось, что итальянцы в новогоднюю ночь выбрасывают из окон старые вещи – летят на мостовую горшки, стулья, сапоги... Случается, и громадный шкаф с диким грохотом обрушивается наземь. Чем больше выбросишь вещей, считают итальянцы, тем больше богатства принесет Новый год!

В Индии целых восемь дат, которые отмечают как Новый год. Вот, например, есть такой день – Гуди Павдва. Тут уж непременно надобно отвратить листья дерева ним-ним. Ох, какие же горькие эти листья! Но, по старому поверью, они оберегают человека от болезней и бед, обеспечивают, как говорят, сладкую жизнь.

Новогодние анекдоты

Трое новых русских рассказывают, какую пиротехнику подарили своим чадам на Новый Год:
– Я своему прикупил пять ящиков хлопушек...
– А я пять ящиков петард...
– А я своему ракету прикупил, тока каких-то космонавтов в нагрузку дали!...

После встречи Нового года жена спорит с мужем, кому из них мыть посуду. Жена говорит:
– Давай теперь мыть посуду по очереди! В этом году твоя очередь.

Встреча Нового года. Одна дама говорит другой:
– Мне кажется, мы с вами уже встречали новый год в одной компании лет 12 назад.
– Правда? Я что-то не припоминаю.
– У меня тоже на лица плохая память. Но на платья – хорошая.

3 грудня – Міжнародний день інвалідів

Не залишати поза увагою

У 1992 році Генеральна Асамблея ООН проголосила 3 грудня Міжнародним днем інвалідів.

Якщо людина якоюсь мірою втрачає здоров'я, вона потребує більшої уваги оточуючих і суспільства взагалі. Таким громадянам необхідно долучатися до суспільної діяльності, працювати у міру своїх сил та здібностей, тобто бути повноправними й активними членами суспільства. Переконливі перемоги наших спортсменів у Паралімпійських іграх 2008 року доводять, що цього й навіть більшого можливо досягти.

Пенсійне забезпечення громадян, визнаних інвалідами, здійснюється у формі пенсій, надбавок і підвищень до пенсії, компенсаційних виплат, додаткових пенсій. Держава та Уряд України за останні роки спрямовували зусилля на підвищення якості життя, рівня соціальних пільг та гарантій інвалідів і сімей з дітьми-інвалідами.

Так, з 1 вересня минулого року за рішенням Уряду України зросло надбавки та підвищення до пенсії для інвалідів війни I, II, III групи, учасників бойових дій, надбавка на догляд інвалідам I групи, одиночним інвалідам II та III груп, які потребують постійного стороннього догляду, надбавка до пенсії за віком, по інвалідності та за вислугу років непрацюючим пенсіонерам, які мають на своєму утриманні дітей до 18 років.

Інвалідів I, II та III групи у Дніпропетровській області 142 644 громадянини. Із них пенсію по інвалідності отримує 79 323 особи, решта – пенсію за віком.

Органами Пенсійного фонду області обслуговується 10 981 інвалід Великої Вітчизняної війни, серед яких інвалідів I групи – 2 914, II групи – 5 287, III групи – 2 780.

До Дня інвалідів фахівцями управління Пенсійного фонду області здійснюються візні прийоми в будинках-інтернатах з метою роз'яснень питань пенсійного забезпечення інвалідів, у т. ч. в обласному шпиталі для інвалідів Великої Вітчизняної війни, Верхньодніпровського будинку-інтернату № 1.

Наш моральний обов'язок – сприймати інваліда як звичайну людину, яка потрапила в біду, ліквідувати всі перешкоди, ставитися до них з особливою чуйністю, людяністю. «Вища наука – бути мудрим, а вища мудрість – бути добрим...», – має кожен зокрема і всі разом усвідомити цю велику істину. І тоді ми дійсно будемо гуманним суспільством, цивілізованого державою.

Галина Булавка,
начальник головного управління Пенсійного фонду України в Дніпропетровській області

Засновник – Дніпропетровський національний університет залізничного транспорту імені В. Лазаряна
Адреса редакції: 49010,
м. Дніпропетровськ,
вул. Лазаряна, 2, к. 1201

Редколегія:
Корженевич І. П. – головний редактор,
Попішко Т. В., Марценюк Л. В. – редактори
Контактні телефони: 47-19-66, 9-65 (ДІТТ).
E-mail: diit2000 @ a-teleport.com
Свідомо про реєстрацію
ДП №1071 від 27.08.2003 р.

Газета виходить щомісячно українською і російською мовами.
Точка зору авторів може не збігатися з позицією редакції.
Газета випускається на благодійних засадах, розповсюджується безкоштовно

Номер набрано і верстано у редакції, надруковано на рекламному-видавничому відділі ДІТТ
Макет газети розміщено на сайті:
<http://www.ditrv.dp.ua>
Тираж 100 примірників